

KANIN 2024

Člani, uredil Matevž Marinko

Udeleženci: Meta Krajnc, Tomaž Krajnc, Aleksandra Krajnc, Vanja, Bajsi, Cile, Samo, Nina, Juki, Svit, Val, Diba, Špela, Jure, Beki, Klemen, Marinko, Pero, Neja, Tim, Matija, Matevž, Tjaša, Matija jr, Fosilc, Taras, Anže, Aljaž, Irenej, Anženir, Ajda, Jakob, Čekič, Tinkara, Ariana, Flis, Obi, Andrej, Marina, Gigo, Tinka, Marjan, Metod

Sobota, 10. avgust

Garmin, Vanja, Tim in Klemen smo šli v LJ-99 nadaljevat v brezno, kjer smo končali prejšnje leto. Po 50 metrih brezna smo prišli na dno in našli gorvodni in dolvodni meander. Dolvodno se čuti zelo hladen zrak. Konča se z breznom, bo pa treba malo razširiti.

Po precej napornem vzponu smo namesto lenarjenja Špela, Neja in Jure šli do I-44. Jama iz leta 67, registriral jo je Zvone Korenčan. Ima močan prepih. Kljub velikim planom sem pozabil, da smo lani jamo opremili na pulse. Tako smo ob pomanjkanju fiksov pač opremili na-ravno in šli na dno vhodnega brezna (-10) širit. Sprva je nadaljevanje zgledalo kot meander s stopnjo. Mašina (velika Makita) in 3čl so dobro delali, dokler se nismo odločili, da nam edini ta dolg sveder ni všeč in smo mu zlomili glavo. Jaz sem že pred tem zapustil jamo (pred jamo je bolj udobno), Š in N pa sta se odločili, da nadaljujeta na roke. Začel se je odpirati prehod v brezno in s spretnim metom je kamen padal precej globoko. Aja, piha za popizdit in perspektive so velike. Ko se nam ni več dalo, smo šli nazaj v tabor. Matic nam je skuhal večerjo.

11. avgust

Vanja in Klemen sva nadaljevala delo v LJ-99. Na poti dol sva preopremila del jame. Ko sva prišla do delovišča sva z enim 3čl razširila meander do sprejemljivih dimenzij. Za meandrom je cca. sto metrov šahta, jama je v pričakovanju. Cile, Nina, Bajsi, Samo, Špela in Diba smo šli na območje med P4 in Velbom. Raziskali in izmerili smo štiri jame, ki smo jih pred leti locirali. Žal se vse končajo. Cile ima sicer upe za eno. Bilo je lepo, nekateri so bili sicer skeptični nad modernimi tehnikami opremljanja in merjenja. Na koncu smo nalogo opremljanja prepustili Ciletu, ki je nalogo profesionalno opravil. Kljub temu, da navdušenja nad 8,5-milimetrsko vrvo ni kazal. S Špelo sva nato odnesla robo do JŽŠ bivaka. Izvedela sva kje se skriva rezervni ključ, a tega nikomur ne poveva. – Diba

Zjutraj sem Beki pospremil do vode, ker je šla v vročino v dolino. Potem sva šla z Nejo ponovno v I-44, kjer sva opravila velik poseg in 10-metrsko vhodno brezno spremenila v 30-metrsko vhodno brezno. Na koncu sem se spustil pod kritično točko in ocenil, da zadeva ni več smrtno nevarna. Nato sva še izmerila bližnjo čurko LJ-121. 16,5 metrov. Na taboru smo potem gledali utrinke. Enih par jih je bilo kar epskih, zraven smo imeli glasbeno spremljavo Matije jr. – Jure

12. avgust

Zjutraj, ko smo se vsi vsedli k zajtrku, je Aljaž poskrbel, da nas je konzumacija le-tega minila: na mizo je postavil steklenico s sumljivo vsebino. Po barvi in konsistenci je bila podobna produktu, ki ga zjutraj Bajsi izloči iz nosno – ustne votline.

Na tabor smo prišli Ajda, Jakob, Anže in Čekič. Jakob je s seboj vzel dron. Njegov ruzak je baje tehtal 30 kilogramov. Ajda je prinesla hrane za cel tabor. Čekič je imel težave spraviti vse v ruzak. Iz obupa je pesto zbasal v krokse. Do tabora smo hodili tri ure. Potem smo takoj skuhalo makarone. Anže je veganski pesto popestril z neverjetnim sirom.

Sva šla z Aljažem na popoldansko v I-44. Prehod je v redu, spustila sva se deset metrov nižje in nato še do dna približno 35-metrskega šahta. Dno je zasuto, sva pa po krajši stopnji navzgor našla preozko nadaljevanje. Potrebno bo širjenje. Zdaj se bomo počasi odpravili proti Dinozavru, kjer bomo nadaljevali delo ekipe MPM. Ta ekipa bo sama ČITLJIVO napisala svoje vtise.

ČITLJIV ZAPIS VTISOV DINOZAVR EKIPE MPM:

10. do 12. avgust: V soboto popoldne smo se proti Dinozavru odpravili Matevž, Matija in jaz. Do Preperja smo rabili štiri ure, za večerjo smo imeli kuskus s tuno brez soli! Zjutraj smo se zbudili ob 6:00, pojedli kosmiče za zajtrk in se odpravili na dno na -1050 in se lotili olimpijske plezarije. Na vrhu smo sledili prelomu 300 metrov proti jugu, večino smo hodili v razkoraku, spodaj pa 20 metrov nižje vodni tok, ki teče proti severu. Na koncu je potrebno spet plezati, to gre fix do Male Boke. Vrnili smo se na bivak, pojedli rižoto in šli spat ob 19:45!!! Zbudili smo se ob 5:00, sonce smo zagledali ob 11:30. Matr je lepo, pizda sem srečen :) – Pero
LJ-99: V jamo smo šli Klemen, Neja in Matevž preopremit zadnji šaht pod razširjeno ožino in Tim, Garmin, Aljaž in

Kadunc izmerit neizmerjeno. Klemen je hitro preopremil zadnji šaht s 100-metrco in ekipa KNM smo se spustili do dna, kjer nas je pričakal meander, za njim pa nadaljevanje. Meander bo potreboval malo širjenja. Ekipa Garmin-Tim sta namerila 216 metrov do trenutnega dna.

13. avgust

Ekipa Aljaž, Pero, Jakob je širila zloglasni I-44. Prekopali smo se skozi prvo ožino in pred seboj zagledali 40 metrov brezna. Spustili smo se po izvrstno postavljenih Perotovih štrikih. Stene so bile polne fosilov, v kotu pa se je jama nadaljevala v ožino. Razširili smo jo, a nam je zmanjkalo štrika in smo akcijo končali. (Datum neznan) Ekipa Aljaž, Čekič, Ajda, Jakob

Štorija o vztrajnem kamnu in še bolj vztrajnem Jakobu.

Kot vsaka dobra zgodba se tudi ta začne s širjenjem neprehodne ožine. Dela smo se lotili dokaj profesionalno, a kaj, ko se kamen kljub pomoči tretjega člana in Jakobovem trudu z majzлом in macolo ni hotel premakniti z mesta. Na začetku sva z Jakobom le poskušala odstraniti enega izmed mnogih kamnov, ki so nas ločevali od naše sanjske destinacije. A kmalu je Jakoba malo zaneslo in sekunde so se spremenile v minute, temu je seveda sledilo mnogo opazk, podana pa je bila tudi natančna psihološka diagnoza, in sicer to da je vse skupaj postalo osebno. Po dolgih minutah vztrajnega boja smo se odločili, da se bomo tega kamna za vselej znebili. Na pomoč smo poklicali tretjega člana, ki svojega dela ni opravil zadostno. Na koncu je Jakob le zmagoslavno vzel truplo svojega sovražnika (kamna, da ne bo pomote) in ga vrgel na drugo stran jame, kjer nas ni več oviral. KONEC

Čekič, Marinko in Anženir smo šli v LJ-99. Na -200 metrih smo razširili ožino. Tudi Čekič ga je pokno (mariborščina: poknil). Odbiti material smo zložili v Rimsko cesto, tako da smo hodili po suhem.

12. do 14. 8. 2024 Smo bili ekipa Špela, Diba in Jure v jami Brezno spečega dinozavra. Prvi dan smo šli natanko samo dol. Šli smo do bivaka Prepper na -670 metrih. Torej, potem smo jedli večerjo – smo zelo uživali ob rižu in paradižnikih in siru in tako dalje. Bilo je dobro, a nekateri smo slabo spali. Naslednji dan smo se po jutranji kavi inu tudi zajtrku spustili ma prav do dna jame na -1080 metrov. Tam smo nadaljevali delo od M&P&M ekipe, v prelomu smer jug.

Cile gre v jamo. Foto: Špela Di Batista Borko

Vhod v I-44. Foto: Anže Tesovnik

Najprej sem splezal do prvega okna (desnega), kjer smo naleteli na ozko razpoko, premera cca. 1 do 0,2 metra, kjer smo se pretlačili do konca. Konec je nepresenetljiv, v obliki preozke razpoke po dnu katere plava voda (A voda plava?), skupaj 130 metrov. Nato se je Diba povzpел še do višje ležečega kamina, za katerim se je skrival precej velik rov, katerega smo izmerili 210 metrov. Šli smo nazaj do bivaka. Medtem ko sta M&Š plesala, je mene zeblo v roke in v noge. Po večerji in spanju smo prišli ven ob 14:30 v strah pred dežjem. – Jure

14. avgust

Pisano ob pozni uri po zabavi (s tresočo roko). Danes sva Marinko in Čekič šla v LJ- 99. Našla sva konec jame s sifonom na cca 250 metrih. Čekič je postavil nov globinski rekord. Marinko je bil zelo razočaran nad koncem jame.

15. avgust

Marijino vnebovzetje sem izkoristil za čiliranje s knjigo na I področju. Nisem

bil ravno uspešen, ker ni bilo najbolj udobno. Zato sem pregledal zgornji plato I področja med meliščem pod M. Babancem, Čeladarko, LJ-116, I-44 in steno. Našel sem 11 neoznačenih vhodov, ki bodo za pogledat, vzel koordinate in fotke. Našel sem KP2, ki je sinonim za I-52 in ima dva vhoda.

Neža in Matevž sva bila v I-77 (pomoje). Opremila sva brezno do slabih 100 metrov (spet pomoje, nisva merila). Naprej gre preozek meander s prepihom in karfijolami.

UGOTOVITEV TABORA:

do 100 metrov so škraplje
od 100 do 300 metrov so čurke
nad 300 metrov so jame
META KRAJNC

Z 180 metri štrika smo v I-44 šli tečajniki Ajda, Jakob, Matic, in Pero. Nadaljeval sem z opremljanjem velikega brezna, medtem ko so ga tečajniki za mano merili. Ustavili smo se kakih 70 metrov

nad dnom zaradi pomanjkanja časa in šli počasi ven. Bilo je lepo, tečajniki že kar hitro žimarijo. – Pero

16. avgust

Špela, Tinkara, Matic L. in Neža smo se odpravili v Brezno rumenega maka (P4) – KŠ 1529. Akcija je trajala dobrih deset ur na račun novih jamarjev, ki so postavljali globinske rekorde in se učili žimarjenja s pantinom in zatikanjem v Muslimankah. Na -300 (križišče) smo opremili in izmerili in razopremili brezno. Poveže se v znane dele. Špela je preopremila par štrikov in raziskala en odcep nad Muslimankami, ki se nadaljuje. Ob prihodu v tabor ob polnoči nas je pričakal svetilnik z glasom Cileta in rahlo razkuhana pašta (hvala Diba). Jakob, Diba in jaz smo šli v I-44 v globoko brezno, ki smo ga imeli plan opremiti do dna. Med čiščenjem se je elegantno odlomila velika fapa, ki je potem skoraj enako elegantno odtrgala prasico s sto metri štrika, ki smo ga potrebovali

za doseg dna. Ampak se nismo dali in vseeno (ravnokar je Matic Lubej, ki mu že cel teden neuspešno iščemo vzdevek, postal Milan) smo dosegli dno jame. Postopek je vseboval podiranje pritrdišč. Brezno je globoko 240 metrov. Potrdili smo, da se brezno na dnu zapre. Odžimarili smo lepši prihodnosti naproti in si na poti ven ogledali nekaj zanimivih oken. Zunaj smo bili okrog sedmih.

17. avgust

Jure in Diba sva nesla v dolino eno rundo. Na poti gor sva postavila rekord tabora 1:25. Bila sva perpetuum mobile: Jure je bežal pred mano, jaz pa sem lovil njega. Med drugim sva si v sedmih dneh uskladila uma – tako kot cikla menstruacije. Oba sva prišla do briljantne ideje, kako naredit suh kruh spet moker – pošpricaš ga z vodo (med tem, ko je

na ponvi). Zanimiv dan. Obiskali so nas tudi veterani. Slava in čast jim. Odnegli so praktično vse mašine in baterije. 23:30 Akustično poslušamo glasbo in se imamo fino. 23:39 Vsi moški mansplainamo, Andrej pa manssuma. ■

Foto: Jakob Majdič

Foto: Matic Di Batista